

ಮುಖಪುಟ

ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೋಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪುವಂತೆ ಬಿರುಸಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮರುನಿರೂಪಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಆಗಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡವರ ಕಥಾಜಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪಾತ್ರ-ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮರುನಿರೂಪಿಸುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಕಥೆಯಾಗಿ ಮರುನಿರೂಪಕೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಷತೆ ಅವುಗಳ ಮರುನಿರೂಪಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಪೂರಾಣಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಚಕ್ಕಂತ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕೆಳುತ್ತಾರೆ: ‘ಆ ರಾಜುದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ?’

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕಾಶನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಕಥೆ ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು, ಬಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ಅದು ಒಂದುಗಳಿಗೆ ದುಬಾರಿಯಾಗಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವ ನಯನಾ ಕಛ್ಚಪ್ರಾ ಕೂಡ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿರುವ ಹೌಸ ಮಾದರಿಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ:

“ಮಕ್ಕಳ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಕಥೆಯಾಗಿ ಬಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅಸ್ಥಾಮಾನಲ್ಲಿ ಮಾನವ-ಪ್ರಾಣ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಹೇಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಈ

ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ‘ಬೋಮಾನಿಯ ಬಾಳಿಗಿಡಗಳು’ ಎಂಬ ಕಥೆಯು ಆಗಿಲ್ಲ ನಾಬಿಗೆ ಬರದಂತೆ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಿದೆ. ಬಾಳಿಗಿಡಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಆನೆ ನಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಆನೆಗಂದೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಗಿಡ ನೇಡಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಹುಡುಗಿ, ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಸುಂದರ ಕೆಂದಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಆನೆ ಓಡಿಸುವ, ಪಟಕ ಸಿಡಿಸಿ ಅಟ್ಟುಡಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಯೋಚಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಲಿಸುವ ಕಥೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಷ್ಟೇ ಏನು, ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಅಗ್ಗೆವಲ್ಲವೇ?

ಒಂದು ಕಥೆ ಕೇಳಿ: ಕತೆಯ ಶೈಫ್ರಕೆ ‘ಅಡವಿಯ ನಿಗೂಢ ದೇವರು’. ಒಂದು ಉಂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಪ್ರತ್ಯೇ ಇರುವೆಯೋಂದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋರಣಿಯೇಕು ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ‘ಆರೆ, ಈ ಇರುವೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದರೆ ನಾನೂ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಬಹುದಿಲ್ಲ...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳು ಇರುವೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇರುವೆಯ ಪಯಣವ ಎಷ್ಟೂದು ಚಿತ್ರವತ್ತಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಇವ್ವಬಹುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕಡೆ ನಡೆದಕೊಂಡು ಹೋಗುವಜ್ಞರು ಲಾಲಿಪಾಪ್ ಏರಿಜಿಯಿತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆರಿ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಸಂದಿಗೊಂದಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಕೈನೆಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಟಿಗೆ ಅಂಜಕೆಯಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ

ದೇವರು ಖಿಗಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಕತ್ತಲು ಹೋಕೆಯೋಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರು ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿದಳೇ ಎಂದು ಅಭಳಗೊಮ್ಮೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಪರಯಣಿಸುತ್ತಾ ಪರಯಣಿಸುತ್ತಾ ಇರುವೆಯು ತನ್ನೂಡನೆ ಅನೇಕ ಗಳಿಯರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೂದು ಇರುವೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ... ಎಂದು ಅಳ್ಳರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೊಂದು ಮಾತ್ರ ಹೋಕೆಯುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ಇರುವೆಗಳೂ ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ದೇವರು ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ... ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಹಿತ್ತು, ದೇವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿತನ, ಹುಡುಕಾಟ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನೋಳಿಗೆ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕಥೆಯು ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಾಚ್ಯವಾಗಿದೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆಲಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕುತ್ತಳೆಹಲದ ಎಳಿಯೊದು ಜೀವವಯವಾಗಿದೆ’. ನಯನಾ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಧ್ವನಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಲಾಭ ಮಕ್ಕಳೊಕಕ್ಕೆ ದೋರೆಯಬಹುದ್ದಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನವೀಯತೆಯ ಕಿರುತೋರಿಗಳು

ಮರುನಿರೂಪಕೆಯೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವುದು ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಹ್ಯವಾಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೋ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಥೆಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು

